

2 Kvinnedøgn på Sørlandet

6 Velkommen til Visjon 2018

7 I hundre på Glow i Greåker

God påske!

(Illustrasjonsfoto: Anne-Kristine Bjørgsvik Wiecek)

Ikke haste videre, men stoppe opp og dvele ved påskens budskap. Jesu lidelse og død. Tid som står stille. Mørkt som i graven. Før et lys tennes og gleden over oppstandelsen får overta.

Side 4 og 8-9

Påmelding til Arbeidermøtet 2018

Det er klart for påmelding til Frikirkens arbeidermøte, som finner sted ved Stavern folkehøyskole 4.-7. juni.

Skjema for påmelding ligger på Frikirkens hjemmeside, under fanen Fellesarbeid og «ar-

rangementer».

Møtets tema blir «Troens fotavtrykk». «Gjennom seminarer, bibeltimer, undervisning og samtaler ønsker vi å rette fokus mot hvordan troen setter spor i samfunnet rundt oss, hos andre mennesker og i våre egne liv.

Vi håper og tror at vi vil få mye inspirasjon, motivasjon og mange gode tanker omkring hva troen betyr i praksis», står det å lese i infobrosjyren som ligger på Frikirkens hjemmeside.

Den svenske pastoren og forfatteren Tomas Sjödin er hovedtaler under møtet.

Han er blant annet kjent for bøkene «Det er mye man ikke må» og «Den som finner sin plass tar ingen annens».

Fra tirsdag til torsdag blir det valgfrie seminarer, og alle deltakere må ved påmelding velge ett seminar for hver dag.

MELM gjør viktige endringer i Mali

VEDTAK Generalforsamlingen i den økumeniske misjonsorganisasjonen MELM vedtok nylig å sette ned en arbeidsgruppe som skal se på hvordan arbeidet i Mali er organisert. I tillegg til de norske styremedlemmene fra Frikirken og NMS, har MELM representanter fra Etiopia, Kamerun, Nigeria og Benin, som alle sender ut misjonærer gjennom organisasjonen. Katie Møgster (foran i midten) er valgt inn som nytt styremedlem for Frikirken.

Frikirken har lenge ønsket en omfattende gjennomgang av hvordan MELM organiserer arbeidet sitt i Mali, med bakgrunn i de sikkerhetsmessige utfordringene de siste årene.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

Generalforsamlingen i MELM har besluttet å sette ned en arbeidsgruppe som skal se på hvordan arbeidet i Mali er organisert. - Dette kan føre til både radikale og dyptgripende endringer i måten vi driver misjonsarbeid vårt i Mali, sier misjonsleder Terje Bjørkås, som la frem forslaget for MELM sin generalforsamling sist uke. Uroen i de nordlige provinsene av landet har ført til at de fleste planene MELM har lagt de siste årene, har blitt endret fortløpende. - Forutsetningene som lå til grunn for Task Force-prosessen i 2009-2010 er fullstendig endret, noe som har medført at arbeidet vårt nå er lokalisert langt utenfor Mopti-regionen, som i alle år har vært definert som kjerneområdet for vår virksomhet. Sikkerheten til våre ansatte i regionen er truet, og utsiktene for å rekruttere misjonærer fra Europa er sterkt redusert de neste årene, sier Bjørkås.

GRUNDIG DRØFTET

Forslaget fra Bjørkås ble grundig drøftet på generalforsamlingen i MELM, og det ble vedtatt å nedsette en arbeidsgruppe som skal jobbe med nødvendige justeringer av arbeidet fram-

over. Gruppen som vil bestå av to norske og to afrikanske representanter, skal utarbeide et forslag til en ny organisasjonsstruktur for MELM. Arbeidet starter umiddelbart etter påske og resultatet skal så legges fram til godkjenning ved en ekstraordinær generalforsamling i mars neste år. - Situasjonen i Mali har blitt endret i en slik grad at vi ser behovet for en ny og grundig evaluering av hvordan misjonsarbeidet i Mali kan organiseres og hvilke fokusområder som bør prioriteres. Vi har anbefalt en evaluering både av hvor mye kapasitet vi trenger til administrasjon, hva slags arbeid som bør prioriteres og hvilken type ansatte vi har behov for i det utadrettede arbeidet. I tillegg skal det evalueres hvor stor ansattegruppen bør være, hvor vi kan rekruttere fra, og hvilken opplæring de som ansettes bør gjennomgå før de går inn i arbeidet.

TAKKNEMLIG

Terje Bjørkås uttrykker stor takknemlighet for det gode og vellykkede partnerskapet Frikirken har hatt med MELM gjennom mange år. - Vi gleder oss over alle enkeltpersoner og familier i målgruppen for vårt arbeid som har blitt berørt av evangeliet i den tiden MELM har vært til stede i Mali. Vi føler fremdeles et sterkt kall for å gjøre Fulanifolket til disipler av Jesus Kristus, og det hersker bred enighet blant partnerne i MELM om at det er et fortsatt behov for vår tilstedeværelse for å være med å spre evangeliet i Mali. Det er en felles oppfatning om at oppdraget der ikke er fullført, sier Bjørkås.

Dame

170 damer i alderen 20-94 fra Lyngdal i vest til Arendal i Øst var samlet et lite døgn som et avbrekk i hverdagen for fellesskap, forkynnelse og inspirasjon til livet og tjenesten.

Første helgen i mars fikk jeg være med som taler på Dame-døgn i Kristiansand Frikirke. 170 damer i alle aldre fra store deler av Sørlandet var samlet under temaet «Det er jeg som snakker med deg».

Allerede nå har du antakelig som leser tenkt at med så mange damer på et sted er temaet «det er jeg som snakker med deg» ikke uventet. For å si det slik; Vi kom til orde. Både den ene og den andre. Ved matbordet, i gangene, under møtet, ved forbønnen. Og vi lyttet til hverandre, til sangen, til Gud i stillheten og til forkynnelsen.

Damer fra Lyngdal, Øvrebø, Venesla, Kristiansand, Østsida og Arendal Frikirker hadde forberedt i bønn og arbeid, og mannfolk tok jobben på kjøkkenet og serverte Thai-suppe, cookies, kaker, sjokolade og wraps igjennom døgnet. Kirken, foajeen og kafeen var pyntet av fem kreative damer. En rød løper, bibelord og kirsebærblomster møtte oss ved resepsjonen. I kirkesalen var det lagt til rette for stillhet ved flere bønnealtere. Kafeen var aldeles innbydende med blomsteroppsetser i de lekreste skene.

Vi samlet oss i kirkesalen til lovsang, forkynnelse, vitnesbyrd og forbønn tre ganger i løpet av døgnet. Lovsangen ble ledet av Else Liv Ropstad Ausland og Anne Margaret Austgulen, og Ellen Myrvold og Janne Roland ledet møtene. Flere søkte forbønn og åtte personer var tilgjengelig for samtaler, forbønn og velsignelse. Vitnesbyrdene og utfordringene fra de mange som tok mikrofonen gjorde inntrykk på flere av oss.

Fokuset i forkynnelsen var hvor-

Ny FriBU-pastor i Randesund Frikirke

Søndag 4. mars ble ungdomsarbeider gjennom seks år, Andreas Holvik, ordinert og innsatt som FriBU-pastor i Randesund Frikirke. - Tittelen viser at hans oppgaver er innenfor menighetens barne- og ungdomsarbeid, der han i flere år har hatt sitt

arbeid spesielt blant ungdommene, sier pastor Trine H. Syvertsen. I løpet av våren øker han i stilling fra 80 til 100 prosent. Men først skal han gjøre ferdig masteroppgaven i teologi, som handler om effekten av trosopplæring. Deltakere fra menighetens barne- og ungdomsarbeid leste tekster og ba for Andreas sammen med tilsynsmann Arnfinn Østerberg, som forestod ordinasjonshandlingen. Både voksne og ungdom bidro med musikk, og Andreas talte over dagens tema

«raushet». Etter gudstjenesten ventet kirkemiddag, kaker og årsmøte. Fra venstre: Martin Carlsen, Inger Marie Rypestøl, Arnfinn Østerberg og Andreas Holvik.

døgn på Sørlandet

3 om damedøgnet:

ELLEN MYRVOLD
Vennesla

Et nydelig døgn. En ro og merkbar Guds fred. Befriende og god forkyn- nelse om Je-

sus som møter mennesker der vi er, også i dag. Har også lyst til å fremheve den nydelige sangen. Sanger som traff mange men- nesker.

INGEBORG KORTNER TØRRVOLD
Grimstad

Jeg likte godt at det var i en forholdsvis «liten» kirke.

Alle fikk sitte forran! Forkyn- nelsen var tydelig og god. Jeg tror den traff mange. Damedøgn var et godt sted å være. Jeg kunne tydelig kjenne Guds nær- vær. Den Hellige Ånd var til ste- de med sin kraft, det kjentes i sjela. Deilig!

SANNA MERZÆI
Arendal

Det var vir- kelig et godt sted å være i. Det var herlig å se mange kvinner i for- skjellige al-

der sammen, jeg fikk se kvinners makt. Jeg følte meg verdifull og viktig. Det var fantastisk å høre om kvinnen som møtte Jesus.

RO Det var lagt til rette for stillhet ved flere bønnealtere i kirkesalen.

dan vår relasjon til Gud både kan gjøre noe med oss og med våre om- givelser. Han møter oss der vi er, og møtet med ham kan få ringvirkning- er i eget og andres liv. Jeg fikk for- kynne om to kvinners samtale med Jesus. Kvinnen fra Samaria og kvinnen med blødninger i Kaper- naum. Hvilken betydning dette mø- tet fikk for dem personlig, og hvor- dan det utfordret samfunnet de var en del av. Hele landsbyen kom til tro i Samaria, og hele Kapernaum fikk se at kvinnen ble ren. Men hvordan gikk det så etter at Jesus var gått vi- dere? Ville fellesskapet de var en del av tillate dem å leve oppreist og frie? Hvordan er det blant oss? Lar vi mennesker leve oppreist etter møter med Jesus, eller holder vi dem nede

Anne Mari Schiager Topland

ved våre fordommer, baktalelser og lukkede vennegjenger?

Med kun kvinner tilstede fikk vi også snakket om, og ledd av, det tabublagte temaet blødninger og menstruasjon, noe Standup-komiker tok på kornet under lunsjen da hovedpunktene i bibeltimen ble aksent- tuert på litt utradisjonelle måter.

Anne Mari Schiager Topland

PYNT Tøffe blomsteroppsatser preget bor- dene i kaféen.

ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
anne-kristine.wiecek@frikirken.no

La protestanten dvele

Vi står like foran den stille uke. Dagens mennesker er veldig glad for slike helligdager, selv om påskeharen og påskekyllingene dominerer mer enn selve budskapet i høytiden. Det kunne jo bli for påtrengende... Stillhet og lidelse er anstrengende å forholde seg til.

Jeg husker at jeg som 6-7-åring satt med barnebibelen på kjøkkengulvet og ble veldig følelsesmessig berørt av lidelseshistorien. Siden har jeg kanskje ikke grått så mye i påsken. Jeg har vært på retreat, hatt stille uker, vært på triste gudstjenester uten blomster, og selvsagt har alt dette gjort inntrykk. Men det å skulle føle på kommando, er de færreste av oss gode på. Jeg har dog stilt meg det granskende spørsmålet opp i gjennom åra, om hvorvidt vi holder det på avstand.

Med svigerfamilie på kontinentet har jeg vært i mange ulike kirker i påskehøytiden, også katolske. Som ung var jeg på evangeliseringsteam i katolske Polen, dette var på 80-tallet da avstanden til katolikkenes fortsatt var til stede. Vi kom med den oppfatning at de trengte å høre evangeliet.

Jeg stusset over at de dvelte så lenge ved korsfestelsen og langfredag. Jeg savnet større fokus på oppstandelsessøndagen.

Nå i ettertid, ser jeg at hadde godt av å bli i stuss. Protestanten har godt av å dvele litt lenger enn vi er helt komfortable med.

Det har heller slått meg at vårt fokus på «den lykkelige slutt», har mer med ubehag, unnvikelse og feighet å gjøre. Jeg og vi har ikke orket ta inn over oss lidelsen. Det bunnløse mørket. Det kreves også mot å kjenne på egen bunnløse fortvilelse og mørke. Der i vårt mørke er Jesus. Han som har gjennomgått all lidelse. Han som har opplevd alt fravær av kontroll. Han som har ropt til Gud om hvorfor Han forlot.

Jeg vil være modig nok til å se på Jesus, se hans lidelse og gjerning for meg. Jeg vil ikke se bort og velge det mer behagelige.

La oss protestanter dvele. Selv om vi har lest fortsettelsen.

BUDBÆREREN 1983

Nissen på lasset

Stadig kan man støte på uttalelser – særlig fra folk innen Den norske kirkes organisasjoner – som forsvarer statskirkeordningen med at «man løser ikke problemene som Den norske kirke har ved å løse båndene mellom kirken og staten». «Nissen vil flytte med på lasset», sier man, med henvisning til at man alltid vil ha problemer for eksempel med bibelfornekte forkynnelse og lære, enten man har en frikirke eller en statskirke. Og man uttaler dette med ettertrykk, som om noen skulle leve i den tro at en kirkeordning kan løse alle vanskeligheter. Men er det noen som tror det? Vi har i alle fall ikke møtt meget av den slags i Frikirken. For vi som lever i denne kirken vet at «den er en ufullkommen kirke som trekker store vekslere på sin Herres nåde», som Frikirkens synodeformann har sagt. Så lenge kirken er i verden vil den trues av vranglære og kald kjærlighet, uansett kirkeordning. Men hvis kirken skal være kirke, er det en ufravikelig nødvendighet at den står fast i kampen. Kirken må ha frihet til å forkynde, leve etter og handle i samsvar med Guds ord og sin bekjennelse.

Jon Magne Lund, Bb nr 03

JAN LØKKEBORG

Fastens gevinst

Det er mye man ikke må, heter en treffende boktittel til Thomas Sjødin. Og det er både sant og befriende å kunne fokusere på og finne ut av hva som egentlig er viktig og må gjøres, og hva vi ikke trenger, er forpliktet på, eller skal føle oss presset til. Fasten er en av de tingene som vi i vår evangeliske frihet har sagt at vi ikke må. Langt på vei er jeg redd at fastetida går ganske upåaktet hen med unntak av noen fastelavnssboller.. Å faste, det er ikke noe vi må. Underer på om alle ble like lettet om jeg sa at vi ikke må feire jul ?!

Jesus sier til sine disipler: når dere faster, ikke om dere faster. Med andre ord var det i jødisk og den tidlige kristne tradisjon en del av den sunne rytmen å faste.

Jeg er ingen stor asket, jeg er vel ikke en liten en heller. Men jeg kjenner lengt etter å finne ut hva det er som har gått tapt, eventuelt hva det er jeg slipper fri, i fasten. Spesielt i en tid der omtrent ingenting i samfunnet vil oppmuntre, initiere eller inspirere til kristen trospraksis.

Gevinsten er at vi gjenvinner kontrollen over oss selv. Først når vi prøver å avstå fra noe kjenner vi hvilket grep det har på oss. Skal si at både luktesans og smaksans skjerpes når en avstår fra mat! Og den fysiske følelsen i en tom mage er veldig utfordrende de par første dagene. Selvkontroll og selvbeherskelse er en askese, en øvelse, som mange av oss trenger å trene på. Om det gjelder

mat, sosiale medier, eller annen tidsbruk og nytelse. Du må ikke gi etter for spenningen, lysten eller suget. Det er mye du ikke må ! Gevinsten er å finne tilbake til et liv mer i balanse og pakt med Gud, seg selv og naturen, et sunnere liv. Det er en gevinst og en oppdagelse vi ikke må la gå fra oss.

Videre, å se hvor lite vi egentlig kan klare å leve på, og samtidig kunne nyte livet fullt ut. Når kroppen har blitt «avruset» i fasten, skjer det noe. En blir lettere. Enten det er renselsen kroppen får ved å kvitte seg med alle avfallsstoffene, eller i mer overført betydning at tankene er avruset fra alle innbilt behov. Da merker en at litt er nok. Det er mye du ikke må, du må ikke spise alt, være på nett hele tiden, eller hva det nå skulle være. Litt er nok. Kroppen trenger ikke så utrolig mye på vanlig gange.

Jeg sprakk under fasten. Åt et potetgullflak. Men det var bare smaken jeg var ute etter. Og den nøt jeg lenge..! Opplevelsen av det gode i små porsjoner. Alt får plutselig ny verdi, i små mengder.

Men hva med å oppleve Guds nærvær? Faste vi ikke for at vi skal komme nærmere Gud? Det er vel kanskje mer at vi stiger nærmere Han som alltid er nærværende hos oss. For når alle andre stemmer stilner, så hører vi bedre den ENE stemmen. Det er mye vi ikke må, men å faste tror jeg vi trenger. Alle. God fastetid.

Organ for Den Evangelisk Lutherske Frikirke
ANSVARLIG REDAKTØR:
ANNE-KRISTINE BJØRGSVIK WIECEK
Fast medarbeider fra kommunikasjonsteamet:
Geir Arne Johansen

Redaksjon og ekspedisjon:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo
Tlf. 22 74 86 00 -
Telefax 22 74 86 01
E-mail: budbæreren@frikirken.no

Bladet utkommer med 10 nummer pr. år.

Design: Fløde Magasindesign
Trykk: Nr 1 Trykk

Årskontingent: Norge og Norden kr. 490,-. Utlandet for øvrig kr. 550,-. Blinde og svaksynte kan få Budbæreren innlest på CD til samme pris. Abonnementet løper til skriftlig oppsigelse foreligger.

Budbæreren trykkes på miljøpapir
Tilsluttet Fagpressen

Hvilehverdag

UNNI WESTLI

"Jeg er så sliten! Gode Gud, gi meg krefter.." Jeg sank sammen i sofaen, åpnet opp Bibelen, og fant fram til et av mine yndlingsvers: Han gir den trette kraft, og den som ikke har krefter, gir han stor styrke. Jeg lukket øynene i en stille bønn om ny kraft, energi til å møte dagene.

Da sto han der foran meg. "Får jeg sette meg i sofaen sammen med deg?" spurte han. Jeg nikket. Selvsagt fikk han det, men det var jo typisk ham å spørre. Han tar det aldri som en selvfølge at han er velkommen før jeg har bekreftet det. "Du ser sliten ut" sa han. "Er det mye om dagen?" "Ja," sukket jeg, "Nå har jeg fem arbeidshelger på rad, med mye forberedelser som må gjøres. I tillegg er det forventet at jeg kan ta småting innimellom, men mange småting blir stort. Og dette er jo bare jobben. Foreldrene mine må få besøk og hjelp innimellom, de trenger det. Jeg forsøker å få til en tur i uka i alle fall, og da er det alltid noe jeg må ta tak i. Men jeg vil være med foreldrene mine altså, det er ikke det. Også alle forpliktelsene i kirka, jeg må forberede gruppesamlingene, og jeg har lovet å bake boller til ungdomskvelden. Da blir det jo til at jeg sitter med ungdommene en stund også.

Også er jeg jo nødt til å følge litt opp overfor venninnen min. Hun sliter sånn for tiden, så jeg må være der for henne. Det er så vanskelig når relasjoner går i stykker. Jeg trakk pusten dypt.

"Ja, det høres ut som du har det hektisk" sa han lavt. "Og nå trenger du ny kraft for å kunne gå videre?" Jeg nikket. "Mm", svarte jeg. "Du har jo sagt i ditt ord at du vil gi den trette kraft". "Jeg har krefter å gi deg," sa han. Jeg snudde hodet mot ham og ventet....

"Jeg har alt gitt deg mulighetene til å få nye krefter," fortsatte han. "Du må bare bruke den." "Bruke hva?" spurte jeg. Jeg visste ikke helt hva han snakket om. Øynene hans glitret av glede når han svarte. "Hviledagen vel". "Hviledagen?" sa jeg spørrende. "Lærte ikke du oss at den ikke var så viktig da?" Nå var det han som så spørrende på meg. "Ikke viktig?" sa han. "Når lærte jeg dere at noen av Guds bud ikke var viktige?" Jeg så litt ned "Det er jo mange fortellinger i evangeliene der du bryter sabbatsbudene," sa jeg. Nå trakk han pusten dypt og så rett på meg. "Jeg har aldri tatt hviledagen" sa han. Stemmen var litt dypere nå. "Når Gud skapte verden hvilte han på den syvende dagen. Dere trenger hvile, og vi har gitt dere en perfekt rytme for livet. Seks

dager arbeid, en dag hvile." "Må vi passe på så vi ikke gjør jobb på hviledagen da, at vi holder den hellig, går på gudstjeneste og sånt, og ellers ikke gjør noe?" Han slapp ut luften i et langt pust. "Dere har misforstått det med å holde hviledagen hellig" sa han. "Det er fint at dere har en dag der dere er fokusert mot fellesskapet både med meg og med hverandre, men jeg vil nå helst være en del av hverdagen din.

Men du trenger en dag der du hviler. Og da er det viktig at du finner ut hva det er som gir deg hvile og glede. Bruk en dag i uken, ikke til det du må, men til det du har glede av, til det som gir deg hvile." "Og da vil jeg få nye krefter?" spurte jeg, og lurte på hvordan jeg skulle få til dette. "Du kan i alle fall forsøke", sa han – og forsvant.

Dere har misforstått det med å holde hviledagen hellig. Jeg vil helst være en del av hverdagen din.

Han lever

Jeg velger meg «Å salige stund uten like». Denne må vi ha med i gudstjenesten 1. påskedag. Jeg kjenner at jeg trekker pusten og kan hvile i denne salmen. Guds fred fyller opp – og melodien gir meg et løft. Dikteren har fanget situasjonen der kvinnene kom til Jesu grav og fant den tom. Han får også med gleden kvinnene kjenner på når de får løpene til disiplene med beskjed: Han lever, han lever ennå! Guds seier over døden blir en tone av triumf!

Turid Myrvang i menighetsbladet for Meløy Søndre Frikirke

Guds stemme

Gud kommuniserer med oss på så mange måter. Han taler til oss gjennom naturen, gjennom billedkunst og musikk, gjennom Bibelen og forkynnelsen, gjennom menigheten og den personlige erfaringen, gjennom det rasjonelle og fornuftige, gjennom stillheten og gjennom følelser (...) Ingen av språkene er «kristeligere» enn de andre. Vi kan derimot ha en nysgjerrig tilnærming til Gud – og med tiden vokse i vårt forhold til den treenige Gud.

Stein Arve Graarud i Frikirkeaktuelt

Be daglig

Vi må aldri bli så åndelige at vi glemmer de vanlige behovene vi har som menneske (...) Be for pastoren, lederne og deres familier. Det høres enkelt ut, men blir ofte forsømt. Noen ganger har vi den ideen at pastoren og familien ikke har de samme interesser og utfordringer i dagliglivet som vi andre har, men de er vanlige mennesker med samme behov. De møter fristelser, prøvelser og motløshet som alle andre. Derfor, be daglig om Guds kraft og styrke i liv og tjeneste.

Sigmund Kristoffersen i Korsets Seier

Ny linje på Kristiansand folkehøyskole

Fra august 2018 starter Kristiansand folkehøyskole opp en ny linje kalt JC Trainee (JC = Jesus Christ). Linja gir opplæring og opptrening tilsvarende den Jesus ga sine 12 utvalgte disipler. De 12 elevene på linja får grundig opplæring i kristen tro, praktisk ledertrening og et uforglemmelig år på folkehøyskole, ifølge skolens hjemmeside. Blant annet står en to ukers tur til Nepal,

våkenetter i Oslos byparker sammen med hjemløse, fengselsbesøk og politikertreff på programmet. «Traineeprogrammet gir en erfaringsbasert grunnopplæring i Guds ubetinga kjærlighet til verden. Øving i praktisk kjærlighet, sannhetssøken og hvordan bidra til litt mer rettferdighet i verden. Vi tror du vil oppdage at de gode nyhetene fortsatt er relevante midt i ver-

dens fattigdom, sykdommer, søppelberg og sosial urett. Disse erfaringene tror vi gir deg mye håp og framtidstro, som vil følge deg senere i livet», skriver skolen på sin hjemmeside.

Klart for Visjon 2018

Programmet er på plass, og små og store kan bare begynne å glede seg til Visjonsfestivalen i Stavern fra 18.-22. juli. Påmeldingen starter 9. april.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN**

- Jeg har store forventninger til årets Visjon og gleder meg skikkelig, sier leder av programkomiteen Erhard Hermansen. Årets tema er «Det skinner gjennom ...

Når det perfekte slår sprekker, kan det vakreste skje». - Vi skal ha fokus på troshistorier, den gang, og nå. Og vi har fått med oss fantastisk spennende talere: Gina og Øystein Gjerm, Kjetil Gilberg, Britt Solveig Spilde, Anne Mari Schiager Topland, Martha fra Midtøsten, Thore Søvik, og Rune Tobiassen, forteller Hermansen. På konsertlista står Garness, Avocale, og Hareid Eikeland m/band.

UTVIDET TILBUD

Visjonskomiteen jobber hele tiden for å forbedre Visjon, og for at Visjon skal være en samling for alle. - Derfor utvidet vi tilbudet i fjor, og gjør det samme i år, med bønnevandring, flere aktiviteter for barn og familier i Tunet, bibeltimer som går parallelt med HITS og mye mer, sier Hermansen. Halvard Myhren som i fjor gikk av med pensjon etter 22 år som pastor i Arendal Frikirke, blir med to kvelder for å holde bibeltimer. - Han har mye bibelkunnskap og god formidlingsevne, og han har skrevet andaktsboken «Følg meg!», som gir daglige glimt fra Bibelens persongalleri. Else Birgit Strand skal holde seminar, der temaet er: «Vi prøver å forstå Gud og lager oss bilder av hvem han er. Det finnes like mange bilder som mennesker. Hvordan blir gudsbildene til? Hvordan former de vår troshistorie, og omvendt? Og hva skjer når gudsbilder går i stykker? Finnes det en vei videre?». Edvard Hermansen er glad for at guttene hans år etter år mener at Visjon er et «must», og for at de har fantastisk gode tilbud på festivalen. - Jeg ser også frem til gode og viktige møter, med spennende og dyktige talere, sier han.

I fjor ble FRIK Festivalen lansert, som Frikirkens egne ungdomsfestival under Visjon. - Dette er en spekket festival med masse bra program for ungdom fra 13 år og oppover, sier festivalleder for FRIK Hanne Marie Skaar. - Vi har lavvocamp ved Nesjarheim. Påmelding til denne skjer i Checkin og der kan du også fylle inn navn på hvem du ønsker å dele lavvo med. Dersom det heller er ønskelig å ta med eget telt, må dette avklares med meg i forkant. Ta i så fall kontakt på hmskaar@gmail.com, oppfordrer Skaar. - Vi tror at lavvocampen vil bidra til et inkluderende miljø hvor vi er sammen med både gamle og nye venner, sier hun. På Campspot, som er FRIK Festivalens egen kafé, finner du ifølge Skaar alt du kunne ønske deg på en varm sommerdag. - I tillegg er Campspot stedet for underholdning, seminar og fellesskap. FRIK har egne morgenmøter, og kveldsmøtene er i regi av FRIK Festivalen. Med fantastiske talere, lovsangsband og dyktige møteledere skal vi tilrettelegge for at ungdommer blir utrustet og inspirert til hverdagen med Jesus, sier Skaar. Hun gleder seg til å presentere spennende og relevante seminarer for ungdom og en råbra konsert med 7 Days in Alaska. - Deltagere i ungdomsskolealder kan i år velge mellom å være hjelpeleder på aktivitetene på UngVisjon eller delta på eget opplegg på FRIK Festivalen. Begge deler anbefales på det varmeste, så velg det du ønsker. Stavern folkehøyskole holder aktiviteter for VGS-alder. Disse er Stand Up Padle, Kajakk, Volleyball og Selvforsvar/kampsport. Påmelding til disse aktivaene ligger også i Checkin, opplyser Skaar. - Du vil ikke gå glipp av FRIK Festivalen, for dette blir sommerens høydepunkt! Her er du velkommen både med og uten din ungdomsgjeng. Vi gleder oss til å se deg!

GLOW

Mer enn hundre ungdommer møtte opp i Greåker Frikirke, under GLOW-arrangementet som gikk av stabelen helgen 2.-4. mars.

Tekst **GEIR ARNE JOHANSEN** Foto **MARTIN FIELDLY LANDE**

GLOW er en ungdomshelg, arrangert av ungdomsarbeidet FRIK i Greåker Frikirke. Hensikten er å samle ungdommer fra nærmiljøet og på tvers av menigheter, for å rette fokuset mot Gud. Arrangementet er gratis, og skal være et lavterskeltilbud til både kirkevante og kirkefremmede. - Vi opplever at GLOW, miljøet og forkynnelsen er med å bygge både tro og karakter i den enkelte ungdom, sier ungdomsarbeider i Greåker Frikirke Hanne Marie Skaar. Om lag tretti frivillige ungdommer og mange voksne medarbeidere sørget for at arrangementet gikk på skinner. - Det ble en fantastisk helg, med cirka 100 ungdommer tilstede både fredag og lørdag kveld, sier Skaar.

SAMLET INN TIL BIBELAKSJON

Tema for helgen var "Gi det videre". - Vi er kalt til å være misjonærer der i er, i vår hverdag og i våre relasjoner. Vi har fått et misjonsoppdrag og vi ønsker å skape en bevisstgjøring rundt dette, slik at vi kan være et inviterende og inkluderende miljø som gir Jesus videre, sier Skaar. Hun forteller at på lørdag kveld tok flere ungdommer imot Jesus for første gang, og flere tok nye steg i tro og lot seg utfordre til nye tjenester i fellesskapet. Lørdag ettermiddag var det rebusløp, med inntekt til misjonsprosjektet "Bibelen til alle i Østfold". Høsten 2018 skal det nemlig deles ut en bibel til hver eneste husstand i hele Østfold.- Et fantastisk miljøteam arran-

Gjensyn på Fredtun for tidligere Frikirkeansatte

Alle tidligere arbeidere i Frikirken som er gått av med pensjon samt deres ektefeller, er velkommen til «gjensyn» på Fredtun 28.-31. mai. Informasjon er sendt mer en to hundre tidligere ansatte, og mellom førti og femti deltakere er så langt påmeldt. - Noen har hatt langtidstjeneste i Frikirken, mens andre har hatt en kortere periode. Det er underord-

net, det viktigste er at du kommer og forhåpentligvis treffer gamle kjente. Vi har gjort vårt beste for å få tak i navn og adresser, men vi tør ikke garantere at alle blir nådd. Så det er fint om dere gir invitasjonen videre dersom noen er uteglemt, oppfordrer skoleprest og kortkursansvarlig Arnfinn Løyning. Bidragsyttere på arrangementet er Sverre Jøl-

stad, Marit Ecklo Brevik, Kari Bråtveit og Johan Tidemann Johansen, Leif Gunnar Engedal, Birger Løvlie, Leif Gunnar Sandvand og Frikirkekvartetten. For fullstendig program og påmelding, se skolens hjemmeside www.stavernfhs.no

W i Greåker

gerte rebusløp der hvert lag samlet inn sponsorer. Ungdommer sponset hverandre og ringte til familie og bekjente, for å kunne være med og gi gratis bibler til folk i Østfold. Om lag 40 ungdommer samlet til sammen inn 25 000 kroner på rebusløpet, forteller Skaar. Sammen med gavene som kom inn, endte beløpet på over 30 000 kroner til bibelaksjonen. - Vi oppfordrer andre og oss selv til å være med å gi på kreative måter til dette arbeidet, fordi det er viktig! Det handler om våre egne naboer. Miljøteamet stod også for underholdning og god stemning gjennom hele helgen. Som ungdomsleder er jeg så takknemlig og rørt over å se hvordan den enkelte ungdom ønsker å tjene mennesker og Gud med sine gaver og egenskaper. Min bønn er at Gud skal fortsette å berøre enkeltmennesker og gi oss frimodighet og åpne dører slik at nye mennesker kan komme til tro, sier hun.

INSPIRASJON Gjennom GLOW ønsker Greåker Frikirke å tilrettelegge for et møte med Gud, for at ungdommer skal bli inspirert, utrustet og utfordret til å leve som Jesu etterfølgere.

KALL TIL HANDLING

Det er ungdommene selv som er med og arrangerer GLOW-helgen, og de blir delt inn i team som har forskjellige ansvarsområder. Hvert av disse teamene har en hovedleder som har ansvar for sitt team. - Et av hovedpoengene med GLOW er prosessen i disse teamene, både forberedelsene og gjennomføringen. Vi tror dette inspirerer, utrufter og utfordrer til tjeneste videre. GLOW skal være et sted hvor hver enkelt føler seg betydningsfull, sett og verdsett, sier Skaar. GLOW er også for dem som ikke er vant til å gå i kirken. - Det skal ikke være flaut å invitere

med seg en venn eller ti til kirken, sier hun. Det henger naturlig sammen med årets tema "Gi det videre", som handler om misjonsbefalingen. - Det er et kall til handling som vi ikke må gå glipp av. For det handler om å gi Jesus videre til nærmiljøet vårt. Vi må starte i våre relasjoner der vi er, og gi det gode budskapet om Jesus videre. Vi tror Gud har en stor plan for Østfold og den ønsker vi å være en del av, sier Skaar.

GLOW Ungdomshelgen i Østfold er arrangert av FRIK, ungdomsarbeidet i Greåker Frikirke.

Hvem kan fatte himmelen?

Hvem kan fatte himmelen?
Hvem forstår Guds veier?
Der Guds rike spirer frem
står de sterke brydd igjen
når Menneskesønnen vandrer over jorden.

Ingen mektig gaterøst,
ingen veke slukkes.
Hvert et knekket siv får trøst,
hvisker glad mot vest og øst
at Menneskesønnen vandrer over jorden.

Se, han lider der han går,
nedbrutt til han knuses.
Klodens sykdom, våre sår,
bærer han, tar skylden vår,
der Menneskesønnen vandrer over jorden.

Kan vi ane himmelen?
Skimter vi Guds veier?
Jesus, vær vår følgesvenn,
sårbart våger vi oss frem,
går barføtt i dine fotspor over jorden.

ANNE KRISTIN AASMUNDVEITS tekst gjengitt med tillatelse fra boken.
«Alle år har du sett meg». Melodi etter islandsk folketone

Gud, når min tid er låst og bundet

Gud, når min tid er låst og bundet,
kraften i hjertet er forsvunnet,
tanken er spredt og glipper fra meg,
Gud, fra mitt dyp jeg roper til deg.

Jeg er i mørket, du er lyset,
hold rundt meg nå når sjelen fryser,
ensom, men du har ikke glemt meg,
Gud, fra mitt dyp jeg roper til deg.

Bitterhet tar meg, du har gleden,
sjelen er rastløs, du er freden,
svak, men din hjelp er fortsatt hos meg,
Gud, fra mitt dyp jeg roper til deg.

Veien som ligger foran, skremmer,
Gud, jeg er redd for hva den gjemmer,
vær du min vei og gå du med meg,
Gud, fra mitt dyp jeg roper til deg.

ANNE KRISTIN AASMUNDVEITS tekst gjengitt med tillatelse fra boken «Alle år har du sett meg». Melodien er etter en islandsk folketone. Teksten er fra Bonhoeffers bønn i fengselet før han ble henrettet. Anne Kristin Aasmundtveit har satt den på lørdag i Den stille uken, den tomme dagen imellom, da alt håp er ute for disiplene.

SVEN AASMUNDVEIT har malt ikonet ANASTASIS og forklarer selv ikonets betydning. I Peters første brev leser vi om at Kristus "gikk bort og forkynte for åndene som var i fangenskap" (1 Peter 3,19 og 4,6). Dette ikonet skildrer Jesus da han for ned til dødsriket og satte Adam og Eva fri fra graven og fangenskapet. Han trækker dødens porter under føttene sine, og rundt omkring ligger nøkler, nagler og lenker som er brutt i stykker. På høyre og venstre side av Kristus er han omgitt av vitner som peker mot ham og tilber ham, vi ser David, Salomo og døperen Johannes på den ene siden, og Abel med hyrdestaven og Moses med loven på den andre siden. Kristus er omgitt av en mandorla, den symboliserer Jesus i hans herlighet. Drakten er hvit (med et svakt skjær av blått som representerer det himmelske).

Roy og Daphne Godwin åpnet kapell i Tønsberg Frikirke

NORGESBESØK Roy Godwin og hans kone tok turen fra Wales for å overvære åpningen av bønnekapellet til Tønsberg Frikirke. På scenen fra venstre; Erlend Frøen og Roy Godwin.

Søndag 18. februar var det fullsatt kirke og folk i tilleggs-salene i Tønsberg Frikirke til gudstjeneste både kl. 11.00 og kl.18.00. Årsaken var at Tønsberg menighet hadde fått besøk av Roy og Daphne Godwin som leder retreatstedet «Ffald y Brenin» i Wales. Godwin er forfatter av boka «Strømmer av nåde» som har nådd store salgstall og flere opplag i Norge det siste året.

Denne søndagen var de i Tønsberg Frikirke for å delta i åpningen av «kapellet på brygga», bønnerommet menigheten i Tønsberg har gjort i stand. Gjennom en tiltale fra Gud begynte prosessen med å etablere et

«hellig sted» for menigheten som til daglig lever sitt liv i kino lokalene på brygga i Tønsberg. I dette rommet vil det være regelmessige bønnetider og i tidene mellom bønnemøtene vil det være et åpent bønnerom med dempet lovsangsmusikk i bakgrunnen, et rom menigheten og byens befolkning skal få bruke. Rommet vil også fylles med ulike bønneuttrykk gjennom uka, og maling, kreative uttrykk og dans er blant disse.

GUDSMANIFESTERTE NÆRVÆR

Roy Godwin underviste og fortalte om veien deres til Ffald y Brenin og om prosessen med å innvie et bønnested ute på landsbygda i Wales. De etablerte en bønnerytme ikke ulike mange andre retreatsteder med fire bønnetider hver dag. Forståelsen av levitt-tjenesten i den kristne kirke

står sentralt for dem og 5. Mos 10,8 og 2. Krøn. 8,14 er sentrale skriftsteder. Det handler om å gjøre tjeneste for Herren, om å bære Hans nærvær og om å velsigne landet i Herrens navn.

Etter hvert begynte vitnesbyrdene å komme om hvordan mennesker på uforklarlig vis ble trukket mot retreatstedet, og stadig flere vitnet om Guds suverene inngripen og helbredelser fant sted. Godwin understreket at Guds nærvær er jo alle steder, men likevel er bibelen full av fortellinger om hvordan Gud velger seg tider og steder hvor han lar sitt nærvær blir kjent, sett og erfart. Det er Tønsberg menighet sin tro og bønn at «kapellet på brygga» får bli et slik bønnested hvor Gud møter mennesker til frihet, legedom og forvandling.

BØNN Det nyåpnede kapellet i Tønsberg Frikirke skal fylles med ulike bønneuttrykk gjennom uka, som maling, kreative uttrykk og dans. Tre-skjæringsfiguren av Jesus og knefallet har fulgt med fra gamlekirken

UNDERVISNING BLANT LEDERE

I dagene som fulgte brukte Godwin og lederskapet i Tønsberg menighet tiden god til samlinger både for medarbeidere og bønne- og lovsangsledere. Dette ble viktige dager hvor medarbeiderne ble undervist godt om hvordan bønnehus-arbeidet foregår i Wales. I Tønsberg menighet står flere titalls medarbeidere klare til å ta del i tjenesten i bønnehuset og de ser frem til det livet som etter hvert vil folde seg ut i og ut fra dette kapellet. Det ble også avholdt en lederlunsj hvor 65 ledere fra hele regionen rundt Tønsberg deltok for å få del i undervisningen og impulsene fra Wales.

Morten Edvardsen

FULLSATT Mange hadde møtt opp i Tønsberg Frikirke søndag 18. februar.

FriBU har vært med å starte TilTro.no, et nettmagasin om tro i hjemmet. De gir tips og inspirasjon til hvordan du kan dele troen på Jesus med barna dine – midt i hverdagen. Denne gangen kan du lese **Håvard Hauglands** tanker om tro og hverdagsliv.

Noe jeg får til

Et av mine høyeste ønsker som far er at barna mine skal bli kjent med Jesus. Men som «profesjonell kristen» kan listen over det jeg bør og ikke bør gjøre for å lykkes med det, ofte bli lang. Jeg liker kurs/bøker/seminarer og gode råd som hjelper meg til å være en tydelig trosformidler til mine barn. Men like mange ganger som jeg har gått oppmuntret fra et seminar, har jeg gått nedslått fra en hverdagshendelse jeg ikke fikk set. Mine gode ønsker og ambisjoner krasjer ofte med hverdagen og livet.

Jeg tror foreldre trenger å ta ansvar og eierskap i forhold til det å være trosformidlere på hjemmebane. Jeg erkjenner at vi har et stykke å gå i forhold til det livet mange av besteforeldrene/foreldrene våre levde. De var gjerne mye mer aktive med felles bønneliv, bibellesning, aktive tjenester i kirka og så videre. Men på veien til å bli tryggere og tydeligere trosformidlere på hjemmebane, trenger vi å kjenne mestringsfølelse midt i en hektisk hverdag.

Det er noe jeg får til uansett hvor hektisk dagen har vært. Jeg får alltid til å legge hånden i pannen på de tre guttene mine og lyse velsignelsen over dem hver kveld før de legger seg. Avslutningen på velsignelsen har også en fast liturgi. Da tegner jeg korset i pannen mens jeg sier: I Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, du hører Jesus til.

Det at jeg hver kveld kan gi dem det vakreste jeg vet, Guds velsignelse, gjør noe både med meg og med barna. Denne enkle praksisen gjør barna mine litt tryggere på at de kjenner seg elsket, ønsket og verdsatt av Jesus. Og den gjør meg også til en litt tryggere trosformidler. Vanen med velsignelsen har dratt med seg andre gode vaner. Vi leser for eksempel ofte en kort tekst fra en barnebibel hvor vi avslutter med en liten samtale. Det har gjort det lettere å be sammen med barna mine, og å be for dem. I forkant av velsignelsen blir det enklere både for barna og meg å be korte bønner før vi avslutter kvelden. Barna får også selv prøve seg med å legge hånda i min panne for å gi meg velsignelsen. Velsignelsen er så innarbeidet i barna mine at ungdommer eller besteforeldre som sitter barnevakt blir pent nødt til å få med seg en velsignelse før de sier god natt.

Jeg har troa på enkle rutiner som vi får til hver dag. Velsignelsen har vært en slik for meg. Det er nemlig ikke alltid at vi leser i bibelen eller ber sammen, men vi får alltid tid til velsignelsen. Jeg håper denne enkle kveldsrutinen kan bli en del av din rutine sammen med dine barn. Mitt ønske er at du gjør noe du får til og at det kan være utgangspunktet for andre gode vaner. Gjennom små og enkle rutiner peker vi på Jesus og hjelper barna våre til å utvikle et vennskap med ham.

Herren velsigne deg og bevare deg! Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig! Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred! 4 Mos. 6, 24-26

Håvard Haugland, daglig leder i Frikirkens Barn og Unge(FriBU).

(Illustrasjonsfoto fra BridgeBuilders som er omtalt side 13.)

Å leve som troende i en unådd del av verden

I litt over fem år har jeg og mannen min bodd blant verdens største unådde folkeslag. Jeg har lyst til å dele litt med dere hvordan det er å leve blant de mest unådde.

Vi er to av 600.000 mennesker i byen hvor vi bor. For hundre år siden var det en stor vekkelse her. Som en del av vekkelsen var en svensk misjonær. Han kom til denne byen for å forkynne en kveld, men ble værende i seks uker og forkynte hver kveld. Fremveksten av det kristne fellesskapet vokste raskt på tvers av folkegruppene her i byen. Det var spesielt kulturelt kristne armenere som gjenoppgadaget den levende troen, men også flere av deres muslimske naboer fant svar de lette etter i den bibelske forkynnelsen. Byen ble deretter åsted for grusomme drap mot den, trass vekkelsen, fremdeles kristne minoriteten, og de aller

fleste ble drept.

I dag er vi som regel tre-fem troende som samles jevnlig til fellesskap i lovsang, bønn og lesing av Guds Ord. Men Gud jobber i denne byen også. Hver uke får vi nye telefonnummer av folk som har etterspurt Ny Testamentet over nettet, og som ønsker å møte troende til lesing av Ordet. Slik oppstår nye relasjoner og det er stort å få være med i de aller første stegene disse tar imot troen. Det er aller flest unge jenter i 18-25 års alderen som tar kontakt, og etter som jeg er den eneste kristne kvinnen i byen så er det jeg som møter med dem. I begynnelsen syntes jeg det var svært krevende å møte folk jeg ikke kjenner, men det er blitt enklere og kjekkere etterhvert. Og så er det ekstra kjekt å møtes igjen etter at første møte er unnagjort og litt tillit er opparbeidet på begge vegne.

For å kunne bo i denne byen må vi ha en rolle. For noen år siden da vi prøvde å flytte til denne delen av landet for første gang, delte en venn med oss fra Matteus 17, 27. Der forteller Jesus Peter om å fiske en fisk, for å få tak i penger til å betale tempelskatten med. Poeng-

et teamlederen vår tok fram, og som har vært med meg siden, er at Jesus kjenner oss og hva vi liker å gjøre, og vil at vi skal få gjøre det vi er gode på. Peter var en fisker, og nå gav Jesus han en oppgave med å fiske fisk, nettopp noe Peter var dyktig til. Teamlederen vår avsluttet med å si at når Jesus kaller oss til å gå så lar han oss få lov å gjøre noe vi liker når en jobb trengs å bli gjort.

Jeg elsker å jobbe som lærer. Investere i barn, se potensialet i dem, undervise dem og la dem omfavne kunnskapen. Og nettopp dette er det Jesus lar oss gjøre som rolle i denne byen. Det er kanskje en av grunnene til at vi har slått sånn rot her, fordi vi har en jobb og blir dermed naturlig integrert i samfunnet rundt oss. Her i landet er det en regel at mann og kone ikke har lov til å undervise på samme skole, men Gud ordnet med unntaket for oss, og jeg får lov til å dra til skolen hver dag i lag med mannen min, og vi får lov til å bryne oss på det å være engelsklærere og de eneste utlendingene på skolen i lag.

Gjennom skolen får vi gode ven-

ner. Ettersom vi ikke har andre utlendinger å støtte oss til i forhold til fellesskap, så er det med kollegaer og andre venner her i byen at vi har spillekvelder, går på tur med, drar på kino med og så videre. Men samtidig så trenger vi et sterkt åndelig fellesskap. Vi har en koreansk familie som også ønsker å leve i denne byen sammen med oss. Men de trenger en jobb eller en annen svært god grunn for å bosette seg i forhold til å få visum og oppholdstillatelse. Vårt bønneønske er at det skal ordne seg i løpet av denne våren.

Å leve som troende i en unådd del av verden er ikke så krevende som det kan høres ut. Samtidig lar jeg meg utfordre av komfortsonen, og har enda et stykke igjen å gå i balansen av når jeg skal tillate meg hvile i komfortsonen og når jeg i tro skal bevege meg ut av den. Heldigvis blir jeg gitt mange muligheter til å gå i tro inn på ukjente veier. Jeg takker Gud for at jeg får lov til å leve slik som dette i denne delen av livet mitt!

**Hilsen Laila
I «et land i Midtøsten»**

Menighet til folket

JORANN KAMPERHAUG

funnet og samfunnet inn i menighet.

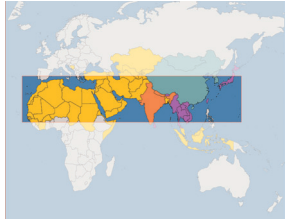
Skal vi tro på at menigheter overlever endringer i samfunnet, tror jeg nøkkelen ligger i å bli med på endringene. Vi kan la samfunnet bli kjent med menigheten og ta ansvar for selv å bli kjent med samfunn. Menigheten må ikke bare vite hva som skjer og hvor det skjer, men være der det skjer. Jeg ser for meg en levende menighet som er med på feiringen når fotballaget vinner serien, som har kafé på 17.mai, kirkekafé i parken, valgwake og leksehjelp.

Vi skal ikke slutte med gudstjenester, ungdomsarbeid og babysang, men vi skal åpne opp for at de som ikke kjenner menigheten allikevel skal ha en grunn til å komme til kirkebygget. Og vi skal dra på fotballkamp, vi skal gå i 17.mai-tog og vi skal stille til valg. Vi kan være et fellesskap som bygger opp mennesker og som engasjerer seg for naboer, kollegaer, klassekamerater, lagspillere, familier. I et samfunn hvor tilbudene står i kø, der vi trenger et sted som er med på forandringene, men som ikke forandrer sitt fundament. Vi bygger åpne fellesskap der mennesker blir sett, møter Jesus og utrustes til å leve som hans etterfølgere.

Jorann Kamperhaug (25) studerer spesialpedagogikk i Oslo og er nylagt i FriBUs styre.

‘Min drøm for menigheter i fremtiden er at de ikke er adskilt fra samfunnet. Et samfunn hvor menigheten er en selvfølgelig del, hvor menigheten er aktivt med i sitt nærmiljø. Som at armen er en del av kroppen og at vinduer er en del av et hus, er menigheten en del av samfunnet. Kanskje er det sånn mange steder, og en del menigheter vil kanskje si at det er sånn hos de. Spørsmålet mitt er om samfunnet (sett bort fra menigheten) er enig i dette. Hvis ja; så bra! Hva gjør den menigheten som er en del av samfunnet som er en del av menigheten? Hvis nei; hva kan vi gjøre med det?’

For meg er det viktig at menigheten er en aktiv del av det samfunnet den rent geografisk tilhører. Hvem driver vi ellers menigheten for? En menighet må drives for de som er der, men jeg tror at menigheten også må drives for de vi skulle ønske var der og de vi håper skal komme. Paulus skriver «Gå fram med visdom blant dem som står utenfor, og bruk den dyrebare tiden godt» (Kolossere 4, 5). Vi må ta det på alvor. Det er vårt ansvar at de som ikke kommer til kirken allikevel får høre «visdommen»! Det er vi som må ta med menigheten ut i sam-

Fra håpløshet til håp

I påsken har vi ny runde med BridgeBuilders (BB). Dette er et prosjekt med 10 messianske jødiske deltakere, 10 palestinske kristne og 7 norske mellom 20 og 30 år. Runden i påsken er del to av opplegget som ble startet i Norge i august i fjor.

Hvorfor i all verden skal vi bruke tid på å bygge bro mellom disse to gruppene som er i konflikt med hverandre? I 2. Korinter 5:18 står det at Han har betrodde forsoningens tjeneste til oss. Jeg tror dette handler om forsoning vertikalt, altså med Gud. Og det handler om forsoning horisontalt altså til medmennesker og til skaperverket. Forsoning er kortsatts natur. Deltakerne i BridgeBuilders kan være uenige om mange ting. Som oftest har de svært ulik oppfatning av Israel/Palestina konflikten, også teologisk. I BB har vi viktig undervisning om

konfliktløsning, å lytte til hverandre og å sette seg inn i hverandres historieforståelse. Men vi har enda mer å bidra med. Alle deltakerne er nemlig Jesustroende. Derfor bygger vi på en plattform med felles lovsang på alle språkene, vi ber for hverandre, vi har felles nattverd og kan minne hverandre på alles likeverd uansett hvilken side vi er på i konflikten. Vi holder fast i at vi faktisk er søsken fordi vi har samme far, og det gir grunnlag for et fantastisk fellesskap. Vi kan også utforske hverandres kulturer. Gud elsker kultur og mangfold. Dette er ikke farlig. Som verdensvid kirke sitter vi med verk-tøy som gjør vår innsats i forsoningsarbeid svært relevant. Mange av deltakerne i BridgeBuilders forteller i etterkant at det har vært svært trossstyrkende å få være med på opplegget, og få utvidet opplevelsen av å ha en stor familie selv om

man kan stå langt fra hverandre i politiske oppfatninger. Det å utvikle vennlige og likeverdige relasjoner til ‘fienden’, og få fortalt sin egen historie i tillegg til at man hører den andres, gjør i seg selv at deltakerne opplever mestring og håp. Og i seg selv utfordrer også de nye relasjonene fiendebildene om ‘den andre’ som man lever i hele tiden når man kun er blant sine egne.

Som tema i påske 2018 har vi satt: Fra Håpløshet til Håp. Undertemaer er makt, rettferdighet og tilgivelse. Dette er krevende, men viktige, temaer som vi må håndtere for å kunne se framover med håp.

Hvis noen vil støtte prosjektet økonomisk, kan man sette inn penger på misjonens konto og merke dem med prosjektnummer 15004.

Ingjerd Grimstad Bandak

Gi en gave nå!

V-pps til nr.7777

Misjonskonto: 3000 21 949 76

Tegn **Avtale Giro** på www.frikirken.no

Få oppdaterte misjonsnyheter regelmessig:

Misjonærenes **nyhetsbrev** (be om å bli satt på lista)

Facebook: **Frikirken – med evangeliet til unødde**

www.budbareren.no

"DRIKK DYPT AV ÅNDEN"

Rolige dager i retreatens ramme.
 Nya Slottet Bjärka Säby. 16.-20. april.
 Pris kr 4300,- info og påmelding Frist 01.04
 Kortkurs
 Åpent for alle www.stavernfhs.no **STAVERN**
 FOLKEHØYSKOLE

HUSK
G
J
E
N
S
Y
N
28.-31.
MAI.

"Kropp og And, hånd i hånd"
 23.-27. APRIL 2018

Hilde Børud
Arnfinn Løyning

Alf Petter Hammersmark
Arne Hersdal

Dugnad+fellesskap=gøy

STAVERN
 FOLKEHØYSKOLE
 KORTKURS

GRATIS!
 Påmelding innen 7 april

påmelding og info www.stavernfhs.no

FRIKIRKENS FREMTIDIGE LEDERE

ER DU MELLOM 20 OG 30, HAR LEDERERFARING OG ØNSKER Å TA LEDERSKAPET DITT TIL NESTE NIVÅ? SAMMEN MED ANDRE UNGE LEDERE GIR HORISONT DEG TRENING, NETTVERK OG HJELP TIL DINE STEG VIDERE.

GÅ TIL [FRIKIRKEN.NO/HORISONT](http://frikirken.no/horisont) FOR INFO.
SØKNADSFRIST 30. APRIL // OPPSTART HØST 2018.

fri kirken

Gi
DÅPSKLUBBEN

Tripptrapp

til et barn du er glad i!

- Med Dåpsklubben TRIPP TRAPP får barna
- Jesusfortellinger og andre historier fra Bibelen
 - Bordvers og go'natt-sanger
 - Bøker med positive holdninger og verdier

- For barn fra 0 til 12 år
- Ingen krav om kjøp
- Tilbud om 3 pakker i året

GRATIS
VELKOMST-
GAVE!

RETT HJEM I
POSTKASSA

Les mer og se
velkomstgavene på

tripptrapp-klubben.no

Telefon 22 59 53 00
e-post ordre@iko.no

Debatt

Veivalg i brytningstider

For ledere i Frikirken holder ikke et brytningstidspunkt. Her må vi forvente

Trenger kristenheten en ny reformasjon?

Trenger kristenheten en ny reformasjon 500 år etter Luthers rodlige

Begrunnelsen for opprettelse av menighet Frikirken

Debatt på nett

Fra nå er alle debattinnlegg kun på Budbærerens internettside www.budbareren.no/debatt

Her kan leserne også kommentere på innleggene.

Treungen Frikyrkje er ein aktiv 130-åring med totalt 135 medlemmer. Vår pastor går av og vi søker difor

fri kyrkja

Pastor i 50 % stilling

Kyrkjelyden har hatt eigen barne- og ungdomsarbeidar i 50 prosent stilling i ti år. Vi ligg sentralt i bygda og feirer gudsteneste to til tre gonger i månaden. Engasjementet er breitt, også sosialt, og vi har eit godt samarbeid med både kommunen og dei andre kyrkjene/laga i bygda.

Vi søker deg som har kvalifikasjonar til å vere ein god leiar for dette fellesskapet; som har evne til både å arbeide sjølvstendig og i team og som eventuelt kan kombinere pastorstillinga med anna arbeid. Løns- og arbeidsvilkår etter Frikyrkjas regulativ.

For meir informasjon, besøk vår hjemmeside www.treungenfrikirkje.no og ta gjerne kontakt med pastor Øyvind Tveit, 917 48 498, eller barne- og ungdomsarbeidar Rut Stokstad Nielsen, 934 68 174. Søknad og CV med referansar sendast oyvind.tveit@nissedal.kommune.no innan 10.04. 2018. Tilsetjing 01.08. 2018 eller etter avtale.

Den Evangelisk Lutherske Frikyrkje

Den Evangelisk Lutherske Frikirke har ca. 22 000 medlemmer fordelt på 83 menigheter. Kristiansand Frikirke søker

fri kirken
KRISTIANSAND

Menighetspedagog i 70-80 % fast stilling

Sentrale arbeidsoppgaver vil være å lede og videreutvikle trosopplæringstiltak i samarbeid med stab og frivillige, planlegge og lede barne- og familiarbeidet i menigheten og være med og bidra til at vi når målet med 20 nye familier innen 2020.

Du må ha evne til å arbeide selvstendig og i team, og erfaring med ledelse av undervisningsarbeid og frivillighet.

Vi tilbyr en utfordrende jobb i en spennende menighet, et tverrfaglig arbeidsmiljø med engasjerte kolleger, fleksibel arbeidstid og lønn i henhold til Frikirken's regulativ.

Se full utlysning på www.krsandfrikirke.no Spørsmål rettes til daglig leder Endre Sagedal, mobil 940 10 309 og søknad sendes til Endre.sagedal@frikirken.no innen 22.03.18. Tiltredelse 15.08.18.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Herøy Frikyrkje er ein kyrkjelyd med nærare 450 medlemmar og eit variert

fri kyrkja

tilbod til barn, unge, vaksne og eldre. Frikyrkja driv også brukbutikken "Minneriet". I 2011 vart vårt nye kyrkjebygg vigsla. Staben består i dag av hovudpastor, barne- og familiarbeidar, kontor-medarbeidar og for inneverande skuleår ein prosjektstilling i ungdomsarbeidet, samt eit stort antal frivillige. Vi søker:

UNGDOMSPASTOR/ UNGDOMSARBEIDAR I 100 % STILLING

Arbeidsoppgåver

Leie kyrkjelyden sitt ungdomsarbeid i samarbeid med resten av staben og dei mange frivillige. Dele Guds ord med dei unge og trene leiarar. Vere med å vidareutvikle ein spanande kyrkjelyd.

Kvalifikasjonar

Relevant utdanning. Erfaring vert vektlagt og kan erstatte formell utdanning. Arbeider strukturert og sjølvstendig. Har evne til å organisere ungdoms-arbeidet og bygge team.

Tiltreding: 1. 8. 2018. (eller etter avtale). Løn og arbeidsvilkår følgjer Frikyrkja sitt regulativ. For meir informasjon kontakt hovudpastor Erhard Hermansen, på telefon 700 87 800 eller pr. epost. Søknadsfrist: 9. 4. 2018. Søknad sendes: erhard.hermansen@frikirkja.no

Den Evangelisk Lutherske Frikyrkje

Temaretreat

GUDS FARSHJERTE

Modul 1

Velkommen til livgivende og helende dager på unike Lia Gård!

I de vakreste omgivelser får du mulighet til fordykning i det vi mest av alt trenger: kjærlighet!

Gjennom undervisning, stillhet, refleksjon og samtale i Guds nærvær kan du oppdage og puste inn bevisstheten om hva det vil si å være sønn eller datter av en himmelsk Far!

Retreatledere: Else og Ivar Johnsen.

Tidspunkt: 9.-13.mai 2018.

Retreaten er et samarbeid mellom **LIA GÅRD** og **fri kirken**
Info, se liagard.no.

KRISTI HIMMELFARTSDAG HØYTIDSGUDSTJENESTE kl 12.00 Stavern Frikirke

Arendal Frikirkes Menighetskor
Hymnos Vennesla Frikirke
Gutta Alene Vågsbygd Frikirke
Hans Petter Hammersmark
Helene H Aasen
Arvid Hunemo

KOLLEKT TIL MISJONEN

Grilling på FREDTUN kl 13.30

Voksne kr 125,- Barn kr 50,-
Påmelding post@stavernfhs.no

Sang og misjonsmøte kl. 15.00
BRUNLANES FRIKIRKE

Returadresse:
Budbæreren, Postboks 6702
St. Olavs plass
0129 Oslo

RUNE ROPPESTAD DALTVEIT

”Vær ikke bekymret for morgendagen!”

Har du tenkt på at Jesus gir alle våre bekymringer et navn; ”morgendagen”.

Det er vel ingen av oss som bekymrer seg for gårdsdagen, eller noe som allerede har skjedd. Nei, alle våre bekymringer handler om det som skal komme.

En av de tingene jeg bekymrer meg mest for er vår minste datter, som for 1 år siden fikk diagnosen autisme. Jeg er ikke bekymret for henne akkurat nå, i dag er hun i trygge omgivelser, jeg kan passe på henne og hun smiler og er glad, men hva med morgendagen? Hva med når hun skal begynne på skolen, finne seg venner, bli voksen, hva med jobb? Hvem vil ta vare på henne hvis vi ikke er her til å gjøre det lenger?

Det vi gjør i dag, er at vi tar de usikkerhetene vi har for det som skal skje i morgen, og drar dem inn i denne dagen og gjør dem til bekymringer. Fordi vi overbelaster våre følelser og våre tanker med et spørsmål vi ikke kan svare på.

Ingen kan se inn i fremtiden, bare Gud. Og derfor sier Jesus: ”Bekymre dere ikke”, for han som kjenner fremtiden, han som vet alt og ser det store bildet, han som kjenner morgendagen, han har omsorg for deg!

Så er det ikke alltid lett å hvile i denne sannheten, men et råd jeg vil gi deg som bekymrer deg. Begynn hver dag med å legge bekymringene frem for Gud, hvis du får et forsprang på dine bekymringer vil de mest sannsynlig ikke kunne ta deg igjen. Og gjør som Andy Stanley sier: ”Når du er fristet til å bekymre deg for morgendagen, søk heller etter hvordan du kan delta i det Gud har tenkt å gjøre i dag”.

ET MUNTERT ØYEBLIKK

Mangt et godt og muntert øyeblikk inntreffer mellom mennesker. Budbæreren har en uhøytidelig stafett for å dele noen av disse med leserne våre. **John Arne Gladsø** har levert følgende bidrag

To fisker og fem brød

En lærer i Buvika underviste klassen i bibelhistorie og fortalte om da Jesus mettet fem tusen. For å illustrere antallet som Jesus mettet, brukte hun antallet mennesker som bodde i bygda. Hun sa: ”her i Buvika bor det 2500 personer. Det er halvparten av den mengden som Jesus mettet med fem brød og to fisker. Tenk så mange som ble mette da de var sammen med Jesus.” En av guttene i klassen var ivrig etter å fortelle familien sin denne flotte historien da han kom hjem, og fortalte ivrig: ”I dag fikk vi høre en helt utrolig historie på skolen! Vi fikk høre om at Jesus mettet 5000 personer med fem brød og to fisker!” ”Ja, det er en flott historie,” sier mammaen. Gutten: ”Ja, og tenk at halvparten var fra Buvika!”

John Arne Gladsø utfordrer Bjørn Roger Stien

FAKTA:

Navn: Bjarne Lindbekk **Alder:** 71

Sivilstatus: Gift, tre barn, fem barnebarn

Menighetstilhørighet: Stavern Frikirke

Aktuell med: Prekensamlinga «Der jord og himmel møtes» og krimboka «Blodbøka»

Fra preken til krim

Ved siden av formannsvervet i Stavern Frikirkes eldsteråd, skriver Bjarne Lindbekk bøker. Tolv utgivelser har det blitt, der de to siste i rekken er prekenes og krim.

- *Hvorfor prekenes i bokform?*

- Når noen spør om kopi av prekenen, er det hyggeligere å tilby en prekensamling. Tilhørerne får heller ikke alt med seg, og da kan de fordype seg i prekenen ved å lese den om igjen. Som forkynner ønsker jeg dessuten å nå ut til andre enn de som er på gudstjenesten.

En preken kan gi menigheten kunnskap, veiledning og sjelesorg. Jeg synes «vanskelige» tekster er en fin utfordring, for da kan en gjennom forberedelsen arbeide seg gjennom det som er problematisk. Når noe er vanskelig, må jeg skrive, og gjennom skriveprosessen kan troen vokse; «biproduktet» blir en prekensamling andre kan ha nytte av. Som tilhører ønsker jeg at en preken skal tale til både tanke og hjerte (Fil 4,7b), og at den helst også gir en ny vinkling på teksten. Bibelske tekster er utrolig innholdsrike, og når jeg jobber med en preken over lang tid med tanke på publisering, oppdager jeg mer enn jeg ellers ville gjøre. Som pensjonert norsklærer er jeg opptatt av prekenen som litterær sjanger. Det er noe vi kaller prekenkunst, og kanskje burde vi inspirere hverandre til å jobbe mer med prekenen som muntlig og litterær sjanger.

- *Samtidig har du også gitt ut en krimbok?*

- Kona mi leser mye krim, men ikke jeg; hun sier det er skjebnens ironi at jeg har skrevet krimbok! Etter å ha skrevet mange fagbøker og oppbyggelige bøker, kjente jeg et behov for å slippe fantasien løs, og valget falt på krim siden den sjangeren er så populær. Dessuten er det viktig å vise at selv om en er engasjert i menighetsarbeid, kan en også være aktiv på andre arenaer.

- *Er det noen sammenheng mellom disse to bøkene?*

- Tittelen på den første prekenen er «I min Fars hus», og den andre krimnovella heter «I Herrens hus», men dette var ikke planlagt!

BOKAKTUELL Bjarne Lindbekk gir ut prekenes i bokform, og debuterer samtidig som krimforfatter.

- *Du har gitt ut bøker om trær tidligere, er tittelen «Blodbøka» tilfeldig?*

- Ja, egentlig, og du må lese tittelnovella for å forstå navnevalget. Tittelen gjør at noen tror innholdet er blodig, men novelkene er «feelgood krim» uten vold og blod.

- *Hvorfor tror du så mange leser krim i påsken?*

- Vet ikke, men påskebudskapet inneholder også en krimfortelling: Hvem var skyldig i drapet på Jesus? Judas, folket, de religiøse lederne, eller Pilatus?

- *Hva leser du selv i påsken?*

- I år blir det korrekturlesing!